

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Urto/2/2025
Identifikačné číslo spisu: 1024200518
Dátum vydania rozhodnutia: 16.04.2025
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2025:1024200518.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kostolanskej a členov senátu JUDr. Petra Kaňu a JUDr. Jozefa Šutku, na neverejnom zasadnutí konanom 16. apríla 2025 v Bratislave, v konaní o uznaní a výkone cudzieho rozhodnutia týkajúceho sa odsúdeného O. M., o odvolaní odsúdeného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 23. januára 2025, sp. zn. 4Ntc/46/2024, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku sa odvolanie odsúdeného O. M. z a m i e t a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Bratislave (ďalej tiež „súd I. stupňa“) rozsudkom 23. januára 2025, sp. zn. 4Ntc/46/2024 (ďalej tiež „napadnuté rozhodnutie“), podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „zákon o uznávaní a výkone rozhodnutí“) rozhodol, že rozsudok Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 19. júla 2022 (právoplatný 13. júna 2023), sp. zn. 17 Hv 133/21g, v spojení s rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň z 14. mája 2024 (právoplatný 15. mája 2024), sp. zn. 114 Hv 58/24w (ďalej tiež „napadnuté rozhodnutie“), sa uznáva a vykoná na území Slovenskej republiky v časti, ktorou občan Slovenskej republiky O. M. bol uznaný za vinného z trestného činu krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 1 číslo 3 rakúskeho trestného zákonníka, na tom skutkovom základe, že:

„s O. Z. medzi 22. októbrom 2021 a 23. októbrom 2021 vo Viedni vo vedomej a úmyselnej spolupráci ako spolupáchatelia /§ 12 StGB (trestný zákonník)/, odcudzili vlámaním A. R.-F. cudzie hnutelné veci a síce bicykel „Merida Big Nine“ v hodnote 1049,- eur a bicykel „Serious Eight Ball“ v hodnote 319,99 eur s úmyslom neoprávnene sa obohatiť ich privlastnením a to tak, že vylomili bicyklový zámok, s ktorým boli spojené obidva uvedené bicykle a bicykle zobrali“,

a odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov.

Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bude odsúdený vo

výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal odsúdený vlastnoručné odvolanie, ktoré však okrem uvedenia rozhodnutia, proti ktorému smeruje, neobsahovalo žiadnu príliehavú argumentáciu. Pri posudzovaní včasnosti podaného odvolania najvyšší súd z predloženého spisu zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo odsúdenému doručené prostredníctvom doručky 10. marca 2025, čo znamená, že lehota na podanie odvolania (15 kalendárnych dní) plynula odsúdenému od 11. marca 2025 do 25. marca 2025. Odvolanie, ktoré odsúdený vlastnoručne napísal, neobsahovalo dátum jeho vyhotovenia. Z podacej pečiatky na zásielke však vyplýva, že odvolanie odsúdeného bolo zaslané na poštovú prepravu 18. marca 2025, samotné odvolanie bolo opatrené pečiatkou Krajského súdu v Bratislava 20. marca 2025, z čoho je zrejmé, že odsúdený podal odvolanie v zákonnej 15-dňovej lehote.

Odvolanie O. M. bolo doručené na vyjadrenie Krajskej prokuratúry Bratislava (ďalej len „prokuratorka“), ktorá sa do rozhodovania Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o podanom odvolaní odsúdeného nevyjadřila.

Odvolanie odsúdeného O. M. spolu s trestným spisom boli dňa 8. apríla 2025 predložené Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ako súdu odvolaciemu na rozhodnutie, ktorý na neverejnom zasadnutí konanom dňa 16. apríla 2025 preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozhodnutia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie odsúdeného O. M. je prípustné (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí), v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku).

Najvyšší súd Slovenskej republiky však dospel k záveru, že odvolanie odsúdeného O. M. nie je dôvodné.

Podľa § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí súd rozhodne o tom, či sa rozhodnutie uzná a vykoná na neverejnom zasadnutí po písomnom vyjadrení prokurátora. Súd rozhoduje rozsudkom.

Podľa § 15 ods. 5 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí proti rozhodnutiu podľa odseku 1 je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený alebo prokurátor. Odvolaním nemožno napadnúť dôvody, pre ktoré bolo rozhodnutie vydané v inom členskom štáte. Odvolanie má odkladný účinok.

Podľa § 29 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku sa odvolanie podáva na súde, proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku proti rozsudku o uznaní cudzieho rozhodnutia je prípustné odvolanie, ktoré môže podať odsúdený, prokurátor alebo minister spravodlivosti. Odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že Krajskému súdu Bratislava bolo 13. novembra 2024 doručené podanie Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky číslo S-MSSR-12978/2024/83/K10/AN z 12. novembra 2024 obsahujúce osvedčenie tykajúce sa odsúdeného slovenského občana O. M., nar. XX. E. XXXX v I., vydané na základe čl. 5 rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahrňujúce pozbavenie osobnej slobody na účely ich výkonu v Európskej únii (ďalej len „rámcové rozhodnutie“), na konanie o uznaní a prevzatí výkonu cudzieho rozhodnutia, spolu s rozsudkom Krajského súdu pre trestné veci Viedeň 19. júla 2022, právoplatný 13. júna 2023, sp. zn. 17 Hv 133/21g, v spojení s rozsudkom

Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň z 14. mája 2024, právoplatný 15. mája 2023, sp. zn. 114 Hv 58/24w, týkajúceho sa odsúdeného O. M. na skutkovom a právnom základe v ňom uvedenom.

Na základe predmetného osvedčenia a rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň si Krajský súd v Bratislave v zmysle § 15 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí vyžiadal od Krajskej prokuratúry Bratislava vyjadrenie. Vo vyjadrení z 3. decembra 2024 vyslovila prokurátorka Krajskej prokuratúry Bratislava stanovisko, že v predmetnej veci sú splnené podmienky pre uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia podľa §17 odsek 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí a navrhla, aby Krajský súd v Bratislave rozhodol o uznaní rozsudku Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň z 19. júla 2022, sp. zn. 17 Hv 133/21g, ktorý sa má začať vykonávať od 27. januára 2026, po vykonaní aktuálne vykonávaného trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň zo 14. mája 2024, sp. zn. 114 Hv 58/24w.

Na podklade uvedeného začal Krajský súd v Bratislave, ako súd príslušný podľa § 12 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, pretože v jeho obvode má odsúdený O. M. trvalý pobyt, konanie o uznaní a výkone rozhodnutia. V rozsudku sa Krajský súd v Bratislave dôsledne vysporiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami potrebnými pre uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia. Krajský súd v Bratislave po preskúmaní osvedčenia a rozhodnutia súdu Rakúskej republiky nezistil dôvody na odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, a rozhodol aj o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky, keď odsúdeného O. M. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pričom v tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na odôvodnenie rozhodnutia Krajinského súdu v Bratislave (strana 4 - 6 napadnutého rozsudku), s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

V danom štádiu konania bola splnená podmienka, že dĺžka trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, nie je kratšia ako 6 mesiacov (koniec výkonu trestu odňatia slobody je podľa osvedčenia stanovený na 26. apríla 2027).

Podstatou uznávacieho konania podľa zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí je výlučne skúmanie splnenia zákonných podmienok na uznanie cudzieho rozhodnutia, vymedzených pozitívne i negatívne, ktoré v danom prípade splnené boli.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, rozhodnutie možno v Slovenskej republike uznať a vykonať, ak skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, a ak

- a) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky a má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky,
- b) odsúdený je štátnym občanom Slovenskej republiky, nemá obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky, ale po výkone trestnej sankcie spojenej s odňatím slobody má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom konaní alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky, alebo
- c) odsúdený sa zdržiava na území Slovenskej republiky alebo na území členského štátu a súd na základe postupu podľa § 13 vysloví súhlas s prevzatím rozhodnutia na jeho uznanie a výkon v Slovenskej republike na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu.

Z pohľadu rozsahu pôsobnosti tohto zákona ide v prípade odsúdeného O. M. o štátneho občana Slovenskej republiky, ktorý má byť vyhostený na základe rozhodnutia vydaného v súdnom alebo správnom konaní na územie Slovenskej republiky v zmysle § 4 ods. 1 písm. b) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí. Z osvedčenia (č. l. 5) totiž vyplýva, že odsúdený, ktorý je štátnym občanom Slovenskej republiky, bude po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v Rakúskej republike vyhostený do Slovenskej republiky, a to konkrétne na podklade rozhodnutia Spolkového cudzineckého a azylového úradu 26. júna 2024 číslo: 74590207/240063551, ktorým bol odsúdenému uložený časovo obmedzený zákaz pobytu na 9 rokov.

Rozsudkom Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 17 Hv 133/21g z 19. júla 2022,

právoplatný dňa 13. júna 2023, bol O. M. uznaný za vinného z trestného činu krádeže vlámaním podľa § 127, § 129 ods. 1 číslo 3 rakúskeho trestného zákonníka, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov s podmieneným odkladom podľa § 43 ods. 1 rakúskeho trestného zákonníka na skúšobnú dobu v trvaní troch rokov.

Rozsudkom Krajinského súdu pre trestné veci Viedeň, sp. zn. 114 Hv 58/24w zo 14. mája 2024 bol tento podmienený odklad výkonu trestu pri odsúdení O. M. z dôvodu trestného činu, ktorého sa dopustil počas skúšobnej doby, podľa § 53 ods. 1 rakúskeho trestného zákonníka, v spojení s § 494a ods. 1 číslo 4 rakúskeho trestného poriadku, zrušený.

Z predloženého spisového materiálu je ďalej zjavné, že justičný orgán štátu pôvodu žiadal o uznanie a výkon rozhodnutia pre trestný čin, za ktorý možno v štáte pôvodu uložiť trest odňatia slobody až do výšky troch rokov (osvedčenie časť pod písmenom h/). Vzhľadom k tomu, že trestný čin, za ktorý bol odsúdený uznávaným rozhodnutím uznaný vinným, nebol štátom pôvodu v osvedčení priradený k jednej z kategórií trestných činov uvedených v § 4 ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí (č. l. 5 a 6 spisu), súd I. stupňa dôvodne skúmal, či ide o trestný čin aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky a správne dospel k záveru, že skutky možno v Slovenskej republike právne posúdiť ako zločin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona Slovenskej republiky formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody v rozmedzí od jedného do štyroch rokov.

Z osvedčenia (č. l. 7) je zjavné, že odsúdený nesúhlasil so svojím vydaním na výkon trestu do Slovenskej republiky, nakoľko má v Rakúsku lepšie podmienky pre výkon trestu odňatia slobody.

Podľa článku 6 rámcového rozhodnutia:

1. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 2, možno rozsudok spolu s osvedčením zaslať vykonávajúcemu štátu iba na účely jeho uznania a výkonu trestu so súhlasom odsúdenej osoby v súlade s právom štátu pôvodu.

2. Súhlas odsúdenej osoby sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje:

a) členskému štátu, ktorého štátnu príslušnosť má odsúdená osoba a v ktorom žije;

b) členskému štátu, do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo justičného alebo správneho rozhodnutia, alebo akéhokoľvek iného opatrenia nadväzujúceho na rozsudok;

c) členskému štátu, do ktorého odsúdená osoba ušla alebo sa inak vrátila vzhľadom na trestné konanie vedené proti nej v štáte pôvodu alebo po odsúdení v tomto štáte pôvodu.

3. Vo všetkých prípadoch, keď sa odsúdená osoba stále nachádza v štáte pôvodu, poskytne sa tejto osobe možnosť ústne alebo písomne vyjadriť svoje stanovisko. Ak to štát pôvodu považuje za potrebné z hľadiska veku odsúdenej osoby alebo jej fyzického alebo duševného stavu, poskytne sa táto možnosť jej právnenému zástupcovi.

Pri prijímaní rozhodnutia o zaslaní rozsudku spolu s osvedčením sa zohľadní vyjadrenie odsúdenej osoby. Ak osoba využila možnosť ustanovenú v tomto odseku, jej vyjadrenie sa zašle vykonávajúcemu štátu najmä na účely článku 4 ods. 4. Ak odsúdená osoba vyjadrila svoje stanovisko ústne, štát pôvodu zabezpečí, aby vykonávajúci štát mal k dispozícii písomný záznam tohto vyhlásenia.

4. Príslušný orgán štátu pôvodu oznámi odsúdenej osobe v jazyku, ktorému rozumie, že rozhodol o zaslaní rozsudku spolu s osvedčením prostredníctvom štandardného tlačiva oznámenia uvedeného v prílohe II. Ak sa odsúdená osoba nachádza vo vykonávajúcom štáte v čase tohto rozhodnutia, uvedené tlačivo sa zašle vykonávajúcemu štátu, ktorý zodpovedajúcim spôsobom o tom informuje túto osobu.

5. Odsek 2 písm. a) sa neuplatňuje na Poľsko ako štát pôvodu a ako vykonávajúci štát v prípadoch, keď

bol rozsudok vydaný pred uplynutím piatich rokov od 5. decembra 2011. Poľsko môže kedykoľvek oznámiť Generálnemu sekretariátu Rady, že už nebude využívať túto výnimku.

Najvyšší súd, rovnako ako súd I. stupňa dospel k záveru, že súhlas odsúdeného v zmysle článku 6 rámcového rozhodnutia sa nevyžaduje, ak sa rozsudok spolu s osvedčením postupuje členskému štátu, do ktorého bude odsúdená osoba vyhostená po prepustení z výkonu trestu na základe príkazu na vyhostenie zahrnutého do rozsudku alebo justičného alebo správneho rozhodnutia, alebo akéhokoľvek iného opatrenia nadväzujúceho na rozsudok.

Súd prvého stupňa taktiež správne zistil, že v posudzovanej veci neexistuje žiaden z dôvodov odmietnutia uznania a výkonu rozhodnutia vyplývajúcich z ustanovenia § 16 ods. 1, respektíve ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Z odpisu registra trestov odsúdeného nevyplýva, že by pre ten istý skutok bol O. M. odsúdený slovenským súdom, a zo spisu neplýnu ani informácie o tom, že by sa proti nemu pre ten istý skutok viedlo konanie v niektorom členskom štáte, čo znamená, že nebol zistený dôvod odmietnutia podľa ustanovenia § 16 ods. 1 písm. a) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, a ani dôvod odmietnutia uvedený v ustanovení § 16 ods. 1 písm. b) citovaného zákona, keďže konanie popísané vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, ako to už bolo vyššie uvedené, by bolo trestným činom aj na území Slovenskej republiky.

Taktiež podľa § 16 ods. 1 písm. c) a písm. d) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí nie je osobou vyňatou z pôsobnosti orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ani osobou, ktorá by pre svoj vek nebola trestne zodpovedná.

Výkon rozhodnutia premlčaný nie je [§ 16 ods. 1 písmeno e) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí] a rovnako tak, ako to už bolo vyššie uvedené, splnená bola aj podmienka podľa § 4 ods. 1 uvedeného zákona, čím nie je možné uplatniť ani dôvod odmietnutia podľa ustanovenia § 16 ods. 1 písm. f) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí.

V danej veci najvyšší súd nezistil ani dôvody podľa § 16 ods. 1 písm. h), písm. i), písm. j) a písm. l) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, pre ktoré by bolo možné odmietnuť uznanie a výkon cudzieho rozhodnutia. Nebolo zistené, že by uznávané rozhodnutie nezodpovedalo vydanému osvedčeniu, osvedčenie bolo preložené do slovenského jazyka, obsahovalo všetky potrebné údaje, dĺžka výkonu trestu odňatia slobody, ktorá má byť vykonaná, nie je kratšia ako 6 mesiacov (15 mesiacov), odsúdený, ako to vyplýva z osvedčenia, sa síce nezúčastnil konania, ktoré viedlo k vydaniu napadnutého rozhodnutia, ale odsúdenému boli inými prostriedkami skutočne doručené úradné informácie o stanovenom termíne a mieste konania, ktoré viedlo k vydaniu rozhodnutia takým spôsobom, že bolo jednoznačne preukázané, že táto osoba si bola vedomá plánovaného konania, a bola informovaná o tom, že možno vydať rozhodnutie, ak sa nezúčastní konania. Trest uložený odsúdenému nezahŕňa žiadne opatrenia týkajúce sa psychiatrickej alebo zdravotnej starostlivosti, prípadne iné opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, ktoré by nebolo možné vzhľadom na právny poriadok Slovenskej republiky vykonať.

Dôvody odmietnutia uvedené v § 16 ods. 1 písm. k) [nebol udelený súhlas štátu pôvodu so stíhaním pre iné trestné činy spáchané pred odovzdaním alebo s výkonom trestu pre taký trestný čin podľa § 21 ods. 2 písm. g) a písm. m)], (nedôjde k dohode s justičným orgánom štátu pôvodu o čiastočnom uznaní a výkone rozhodnutia a justičný orgán štátu pôvodu nevezme osvedčenie späť) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí v danom prípade takisto nenastali.

V predmetnej veci neboli zistené ani dôvody odmietnutia vyplývajúce z ustanovenia § 16 ods. 2 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, keďže skutky, ktorých sa rozhodnutie týka, nie je možné podľa právneho poriadku Slovenskej republiky považovať za spáchané čiastočne alebo v celom rozsahu na území Slovenskej republiky.

Na záver najvyšší súd nezistil ani dôvod odmietnutia podľa § 16 ods. 1 písm. g) zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, hoci odsúdený s uznaním rozhodnutia a výkonom trestu odňatia slobody na území Slovenskej republiky nesúhlasil. Na základe vyššie uvedeného osvedčenia (č. 1. 5) mu bol na základe rozhodnutia Spolkového cudzineckého a azylového úradu uložený časovo obmedzený zákaz pobytu na 9 rokov a bude po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody bude vyhostený do štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, t. j. do Slovenskej republiky.

Keďže v danej veci nebola zistená existencia žiadneho zákonného dôvodu na odmietnutie uznania a výkonu vyššie uvedeného rozsudku Krajského súdu pre trestné veci Viedeň vo veci odsúdeného O. M. v zmysle § 16 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, Krajský súd Bratislava nemohol postupovať inak, ako tento rozsudok uznať a rozhodnúť zároveň o jeho vykonaní na území Slovenskej republiky vo vzťahu k trestu odňatia slobody, ktorý bol bez zmeny prevzatý z uznaného rozsudku. Je potrebné uviesť, že tento zodpovedá ustanoveniu § 17 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí, pretože je zlučiteľný s právnym poriadkom Slovenskej republiky a nezhoršil postavenie odsúdeného, zodpovedá pôvodne uloženej trestnej sankcii spojenej s odňatím slobody, a nebolo ho potrebné primerane upraviť (§ 17 ods. 2, ods. 3 zákona o uznávaní a výkone rozhodnutí).

Zákonný a správny je aj výrok Krajského súdu Bratislava aj o spôsobe výkonu trestu odňatia slobody, keď odsúdeného O. M. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Najvyšší súd v tomto smere odkazuje na odôvodnenie súdu I. stupňa, s ktorým sa v plnom rozsahu stotožňuje.

Na základe vyššie uvedených skutočností Najvyšší súd Slovenskej republiky nevzhladol skutočnosť, ktorá by odôvodňovala iný záver ako ten, ktorý vyslovil Krajský súd v Bratislave, pričom námietka O. M. v podanom osvedčení, že chce vykonať trest odňatia slobody na území Rakúskej republiky z dôvodu lepších podmienok, sama o sebe nie je spôsobilá bez ďalšieho vyvodiť iný záver.

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku druhá veta odvolací súd na neverejnom zasadnutí odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

S ohľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.